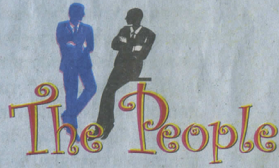

ธีรชนม์ บวรอศวกุล เจ้าสัวรุ่นใหม่

คำว่าฝันให้ไกลแล้วไปให้ถึง ยังคงใช้ได้ อยู่เสมอ โดยเฉพาะ กับคนที่มุ่งมั่นต้องการจะ ประสบความสำเร็จในชีวิต ไม่เว้นแม้แต่ ธีรชนม์ บวรอศวกุล ที่มีความฝันตั้งแต่เด็กว่า อยากประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง ดังนั้น เขาจึงเรียนรู้ทุกความสำเร็จจากคนรอบข้าง ผ่านสายตา แล้วปล่อยให้ปัญญาเป็นผู้วินิจฉัย เมื่อกลิ่นการองนั้นใจแล้วจึงลงมือทำทันที งานทุกชิ้นของเขาออกมาจะทำให้ความคิด ค่อยเติบโตแล้ว ยังสร้างผลกำไรได้ อย่างมากมายอีกด้วย

ธีรชนม์ บวรอศวกุล
กรรมการบริหารโครงการ ฟู้ด วิลล่า บริษัท พีที กรุ๊ป คอร์ปอเรชั่น จำกัด เป็น ลูกชายคนเล็กของ ศิริจิต กับ ขวัญเมือง บวรอศวกุล แม้ชื่อของเขาจะไม่เป็นที่โด่งดัง และโดดเด่นใน สังคมเมืองไทย หากแต่ในแวดวง นักธุรกิจเมือง กวางโจว สาธารณรัฐ ประชาชนจีนแทบไม่มีใครไม่รู้จักเขา

หนุ่มดีไปहां สดใสในหัวทักสบายๆ เริ่มด้วยการสหภาพอกเล่า เรื่องราวตัวเองว่า ตระกูล ของเขาเริ่มตั้งถิ่นฐานจากและ อนาคตที่อพยพจากจีนแผ่นดิน ใหญ่ เข้ามาลงหลักปักฐานใน เมืองไทย โดยยึดอาชีพค้าขาย

มีรายได้ส่งเสียลูกๆ ในรุ่นมิดชิดของเขาให้ได้เรียน หนึ่งถึงจบปริญญาตรี สามารถประกอบอาชีพ เลี้ยงดูทุกคนในครอบครัว ตามแบบวัฒนธรรม จีนได้อย่างสบายไม่ต้องลำบาก

“ตั้งแต่เกิดผมไม่ได้ลำบาก แต่ก็ไม่ได้สบายถึงขั้นใช้ชีวิตหรูหราฟุ่มเฟือย พ่อสอน เสมอไม่ให้ลิ้มว่าชีวิตเป็นไครมจากไหน จะนั่ง และคอยเงินพ่อแม่ไม่ได้ พ่อพูดรู้เรื่อง พ่อก็ สอนให้ลูกทุกคนหัดทำงาน หัดค้าขาย ผมเองไปซื้อ ผลไม้จากตลาด มาแบ่งใส่ถุงขายเป็นงานที่สนุก ได้เงิน ก่อนแรกที่นั่งทั้งวันเลยดีกว่า”

เงินก้อนแรกที่ได้มาจากหน้าพักนั้นแม่ แม้จะไม่ มากนัก แต่ก็สร้างรวมมากภูมิใจได้เป็นอย่างดี จาก วันแรกที่ได้เป็นพ่อค้าตัวจริง จนถึงวันนี้เป็นพ่อค้าหนุ่ม นักศึกษา เขาสามารถนำเงินมาซื้อของใช้ให้ตัวเองอย่างได้

และต่อยอดลงทุนในธุรกิจอื่นๆ ได้อีกหลายต่อหลายธุรกิจ อย่างไม่รู้จบ เลื่อนทางการเป็นนักธุรกิจของเขาเริ่มต้นอย่างจริงจัง เมื่ออายุ 17 ปี โดยระหว่างเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ก็เอนนำเงินเก็บส่วน หนึ่ง มาลงทุนเปิดร้านอาหารเป็นของตนเอง ก่อนจะขยายไลน์มาทำ ธุรกิจขายส่งชิ้นส่วนอุตสาหกรรม ที่นำเข้ามาจากเยอรมนี จีน และได้หวั่น

สองธุรกิจที่ทำแม้จะแตกต่างกัน แต่ด้วยความรักและศรัทธา เขาก็บอกว่าการขายอาหารเป็นสิ่งที่เขารัก เพราะเป็นอาชีพแรกที่ทำให้เขา มีรายได้เข้ากระเป๋าตั้งแต่จำความได้ ส่วนงานขายชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ เป็นงานที่ทับซ้อนกันความถนัด “ตอนนั้นมีคนมาเสนอให้ผมหาชิ้น ส่วนอุตสาหกรรมให้ พ่อติผมได้รู้จักเพื่อนต่างชาติที่เขาทำงานด้านนี้ ก็เลยเปิดบิลให้ หลังจากนั้นก็คือขาย ขายกันไปเรื่อยๆ แต่ด้วยภาวะ เศรษฐกิจซบเซา บวกกับความผันผวนทางการเมือง ธุรกิจที่ทำจึงไม่เดินนัก ผมเลยเปลี่ยนมาขายน้ำมันเตา ให้กับโรงงานอุตสาหกรรมแทน ซึ่งได้ ผลกำไรเป็นที่น่าพอใจ”

และเมื่อจบปริญญาตรีจากลาดกระบัง เขาก็ทำงานเก็บเกี่ยว ประสบการณ์ที่บริษัท ยูนิ ฮาเวลด์ ซึ่งเป็นโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ ก่อนจะบินไปเรียนต่อด้านการบริหารและจัดการตลาดที่ Sun Yat-Sen University Guang Zhou China เพื่อเติมความรู้ทางธุรกิจ ที่จำเป็น ก่อนจะกลับมาช่วยธุรกิจตัวเองและของครอบครัว

เขาก็บอกว่า เขาเลือกไปกวางโจว เพราะอยากได้ภาษาจีน และ คร่ำคร่าคนจีนที่ยังง่ามาหากิน เมื่อไปถึงที่นั่นก็เห็นเป็นไรตติ ที่ได้ เพื่อหนีที่เป็นนักธุรกิจหลากหลายวงการ ทำให้เขามีมุมมองการค้ากว้าง ขึ้น “ผมไม่หวังทำธุรกิจใหญ่ๆ เหลือคนคนอื่น อยากทำอะไรที่พอดี ไม่ใหญ่และไม่เล็กเกินไป พอดีที่บ้านมีที่ดินย่านพุทธมณฑลสาย 1 เป็นที่ว่าง 18 ไร่ เลยอยากทำตลาดสด ผมผสมผสานความเป็นคอม มูนิตี้ มอลล์ ปรับภาพลักษณ์ของตลาดสดแบบเดิมให้ทันสมัย ใช้ชื่อ โครงการ “ฟู้ด วิลล่า ราชพฤกษ์”

นี่ในวันน้อยๆเพียง 27 ปีเท่านั้น คนในวัยเดียวกันเขา อาจจะทำงานหนึ่งกินเงินเดือน แต่เขากลับจับไปโปรเจกต์ใหญ่อย่าง “ฟู้ด วิลล่า ราชพฤกษ์” ซึ่งนับเป็นงานใหญ่จนแทบในชีวิตของเขาคือ ด้วยเงินลงทุนกว่า 1 พันล้านบาท ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากหน้าพักนั้นแรงที่ เขากับแม่ตั้งแต่วัยทำงาน แม้จะยังไม่สำเร็จเป็นรูปร่างดี แต่เขาก็เชื่อ ว่าจะเปิดตลาดที่ดีที่สุดในแห่งย่านฝั่งธนบุรี

เขาก็บอกว่า ทุกวันในเช้าทุ่มเวลาและความรู้ที่ให้กับ โครงการนี้ ตั้งแต่ดูแลงานก่อสร้างให้ออกมาตามที่ได้ฝัน รวมถึง การบริหารค่าเช่าเข้ามาอยู่ในโครงการ “ผมอยากให้เห็นที่เข้ามาใน ฟู้ด วิลล่า ไม่ต้องมีคิตัววิ่ง เข้ามาสามารถหาอาหารได้ทุกอย่างที่ ต้องการ คือมีทั้งอาหารสำหรับนำไปปรุงเอง และอาหารสำเร็จรูป รวมถึงอาหารพร้อมรับประทาน”

นโยมหลังจากทุ่มเททำงานอย่างหนัก ทั้งธุรกิจส่วนตัวและ ของครอบครัวแล้ว “เน็ก” เลือกที่จะพักผ่อนด้วยการเดินทางไป ตำนาลี เป็นการผ่อนคลายความเหนื่อยล้าของตัวเอง “ทุกครั้งที่ได้ ลงไปได้น้ำ ผมจะรู้สึกปลดปล่อย มันเหมือนได้อยู่อีกโลกหนึ่ง โลกที่ มีแต่ความเงียบสงบ ไม่มีใครพูดคุยด้วย ได้เห็น ได้สัมผัสความ สวยงามของชีวิตได้น้ำทำให้คลายเครียด”

หนุ่มเน็กยังพูดถึงเป้าหมายในอนาคตของเขาว่า อยาก พัฒนาธุรกิจตลาดสดให้เป็นตลาดที่ทุกคนพูดถึงกันครบ ปรมาเนกานาน และเมื่อทุกอย่างเข้าที่แล้ว สิ่งที่ต้องทำให้ได้หลังจากนั้น ก็คือ การจัดตั้งมูลนิธิช่วยเหลือผู้ยากไร้และให้การศึกษากับเด็กด้อย โอกาส

“เรื่องการจัดตั้งมูลนิธิ เป็นสิ่งที่ต้องทำให้ได้ ผมเริ่มมีความ คิดอยากช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และตอบแทนสังคม ซึ่งผมเชื่อว่า ปัญหาใหญ่และสำคัญที่ต้องเร่งช่วยเหลือคือ เรื่องการศึกษา คนนี้ ยังมีเด็กไทยมากมาย ต้องการการสนับสนุนในเรื่องนี้ ผมเชื่อว่า หากเขาได้รับการศึกษาที่ดีแล้ว เขาจะสามารถนำความรู้ที่ได้มา พัฒนาสังคมไทยให้ดีขึ้นได้” หนุ่มเน็กกล่าวทิ้งท้าย